שידור

צל"ש

שאלות מראש

● **לישראל סגל**, כתב־הטלוויזיה בגרמניה, באוסטריה, בבריטניה, באיסטנבול ובכל עיר אירופית שבה מתרחשות חדשות. סגל הצליח להגיע לאיסטנבול זמן קצר אחרי הפיגוע בבית־הכנסת, ולשלוח לארץ כמה כתבות מעניינות על הקהילה היהודית שם. הוא משמש באירופה בתפקיד דו־ראשי, ועובד הן ככתב קול־ישראל, הן ככתב הטלוויזיה הישראלית שם.

כשהגיע בשבוע שעבר לאיסטנבול, ביקש לראיין שם את הרב הראשי. זה היתינה את הראיון בכך שיקבל את כל השאלות מראש. סגל הסביר לו שנוהג זה אינו מקובל, ואף כשהוא מראיין את ראש־ממשלת־ישראל אין הוא מוסר את השאלות מראש. אבל הוא היה מוכן לומר לרב כי הוא עומד לשאול אותו, בין השאר, מה זה אומר להיות יהודי בתורכיה. הרב הסביר כי זוהי שאלה רגישה מדי, והוא אינו מוכן לענות עליה.

אחרי הפגישה הראשונה עם כתב־הטלוויזיה קיים ועד־הקהילה ישיבה מיוחדת, שבה הוחלט מה ואיך לומר לטלוויזיה הישראלית. לכן קרא הרב את הודעתו מן הכתב, ולא התראיין ממש.

סגל השתמש לצורך הכתבה בצוות מן הטלוויזיה התורכית, שהוצמד אליו אחרי מריבה

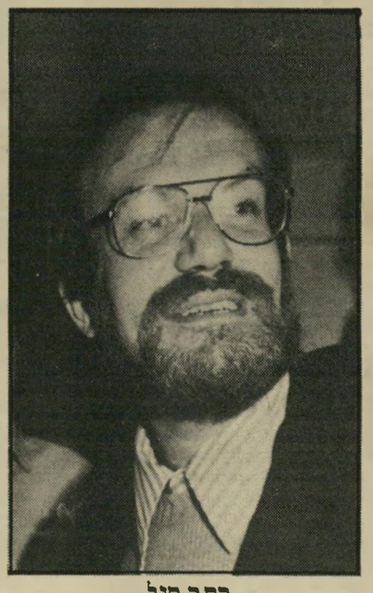

כתב סגל
זה לא מקובל!

בין הצלמים בשאלה מי יתלווה לכתב הישראלי. מסתבר שבתורכיה מצלמים לחדשות בטלוויזיה רק כתבות על תערוכות־הכיטים וחדרי־שינה, ובכל יום מצלמים את ראש־הממשלה. יציאה עם כתב זר לכתבה חדשותית אמיתית היתה דבר יקר־מציאות, שהכל רצו לזכות בו.

יש סדר בג'ונגל!

בישיבה של מליאת־רשות־השידור התבטאו כל הדוברים, בעיקר בעניין הערוץ השני, שהחוק לביצועו עומד להיחקק בימים הקרובים, ושיתחרה בטלוויזיה הכללית.

חיים יבין, מנהל הטלוויזיה, הגדיר את בעיית הערוצים השונים ואת הטלוויזיה בכבלים כ־ג'ונגל בתיקשורת הישראלית".

חבר־הוועד־המנהל דוד מנע הסביר לחברי המליאה כי ג'ונגל אינו תמיד דבר שלילי. גם בג'ונגל יש סידרי־חיים קבועים וממוסדים בין יושביו, והחיות יכולות לחיות בשלום זו עם זו.

מנע אומר שגם בג'ונגל־התיקשורת אפשר יהיה, לדעתו, להסתדר ולמסד את היחסים שבין הטלוויזיה הכללית, החינוכית, הערוץ השני והטלוויזיה בכבלים.

בתוככי הרשות

לכל שילטון יש השפעה

בארוחת־הצהריים הרישמית, שערך ראש ממשלת־מצריים לשימעון פרס, ישב הבר הוועד־המנהל של רשות־השידור, **ישראל פלג**, לצידו של ממדוח בילטגי, חבר הוועדה המנחה של הטלוויזיה והרדיו המיצריים.

בשיחה שהתפתחה בין השניים סיפר פלג כי בתפקידו הוא גם מנהל את לישכת־העיתונות הממשלתית. ובילטגי גילה כי גם הוא משמש בתפקיד דומה, כראש מינהל־הסברה. פלג אמר לבילטגי כי התואר שהוא נושא נשמע אומנם מחייב, אך למעשה אין למנהל לישכת־העיתונות כל השפעה על השידורים ברדיו בטלוויזיה, או יכולת השפעה על העיתונות הכתובה. בילטגי: „אני מכיר את הטיעון על עצמאות רשות־השידור, אבל אני יודע שלכל שילטון יש השפעה."

ניסיונותיו של פלג להסביר כי בישראל התוארים „מנהל־לישכת העיתונות" ו„חבר הוועד־המנהל של רשות־השידור" הם יפים, אך אין בהם יכולת לכוון את השידורים עלו בתוהו.

ממדוח בילטגי סיפר כי אמצעי־התיקשורת המיצריים עוברים תהליך של ליברליזאציה.

מאחורי המירקע

קח ותן

רשת־הטלוויזיה האמריקאית אן־בי־סי היתה היחידה שזכתה לשדר לאמריקה ראיון בלעדי עם ראש־ממשלת־ישראל שימעון פרס. ועם ראש־ממשלת־מצריים, הדיקטור עלי לוטפי, בפיסגת אלכסנדריה.

הסיבה: אן־בי־סי נתנה במהלך הפיסגה שרות חינם לטלוויזיה הישראלית. זו עדיין אינה משתמשת במצלמות אי־אן־ג', המצלמות למעין־קסטות. ועד־העובדים בטלוויזיה אינו מרשה ל־השתמש בחידושים כאלה, ובטלוויזיה ממשיכים לצלם במצלמות־הפילם הרגילות. השימוש במצלמות אלה לא איפשר לפתח ולהעביר מיידית לישראל את הראיונות שערכו כתבי הטלוויזיה באלכסנדריה.

ראשי הטלוויזיה, שהיו בפיסגה, הגיעו להסכם עם רשת אן־בי־סי, שלפיו היא תתן לישראלים שרותי צילום ופיתוח, ובתמורה תקבל ראיון בלעדי עם ראש־ממשלת־ישראל ועם ראש־ממשלת־מצריים. ואכן, הראיון שערך **יגאל גורן** עם שימעון פרס, לפני כניסתו לפגישה עם מובארק, צולם ופותח על־ידי הטלוויזיה האמריקאית.

חם מדי באולפן

בבנין הטלוויזיה ברוממה יש שני אולפנים. אולפן א' הוא הגדול, ואולפן ב' הוא הקטן. באולפן א' משדרים, בדרך כלל, את תוכניות־המלל ואת מוקד, ואילו באולפן הקטן רק את החדשות בעברית ובערבית, וגם את הספורט.

בימים אלה מושבת אולפן ב'. עורכים בו שיפוצים טכניים, ובחודשיים הקרובים רק אולפן א' יהיה מופעל.

קרייני־החדשות מתלוננים על ליקויים בשידור החדשות. הם טוענים שהאולפן אינו מתאים. התאורה גבוהה מדי, ואינה מאירה את הטלפרומפטר. המיתקן שעליו מריצים את החדשות ושממנו קוראים הקריינים. הטלפרומפטר, הם טוענים, בהיר מדי, וקשה לקרוא את החדשות היטב.

טענות רבות גם נשמעות מפי אנשי־התפאורה. אלה צריכים להכין בתוך האולפן הגדול כמה סדרות של תפאורה במהירות גדולה.

יותר מכל מתלוננים הכל על החום הרב השורר באולפן הגדול. המיזוג אינו פועל די טוב, ויותר מדי אנשים מסתובבים ביום אחד ובאותן השעות באולפן הגדול.

מגאזין ערבי

הטלוויזיה בערבית פותחת בימים אלה בתוכנית חדשה — מגאזין־חדשות. הוא ישודר בכל יום חמישי, במשך חצי שעה. הוא יעסוק בהרחבה בבעיות חדשותיות ובנושאים שבשולי החדשות, שלא נכללו במהדורות־החדשות בערבית, כמו חדשות מחוץ־לארץ, ועוד.

את המגאזין יערוך **אדם באליאן**, ארמני העובר כבר כמה שנים בטלוויזיה בערבית. יגישו אותו שניים: **טליה בראון**, מגישת החדשות של הטלוויזיה בערבית, ו**עזן קאפדי**, שהיה לפני שנים כתב גירוסלם פוסט לענייני המרחב.

מאחורי המיקרופון

הגטו הורחב

התוכנית מילים ומנגינות, שאותה עורך **יורם רותם**, חוזרת השבת לשידור.

סיפור הצרצר

מחלקת־הבידור של גלי־צה"ל יצאה השבוע להקליט תוכנית־ראיונות. ירון לונדון ריאיין בה את הזמרת רבקה רז באולם הקאמרי בתל־אביב.

אך ההקלטה לא תשודר. צרצר קטן התיישב על תיקרת האולם, ובכל פעם שפתח לונדון את פיו וביקש לשאול את רז שאלה, פתח גם הצרצר את פיו וצירצר. במשך ערב שלם ניסה לונדון לדבר ורז לשיר, ומשורר הדלות בשלו.

כשביקשו בגלי־צה"ל לשמוע את סרט־ההקלטה, הסתבר שקולו של ה־צרצר גבר אף על קולה הרם של הזמרת.

אחרי חופשת־קיץ בת־חודשיים תשוחח השׂבוע חווה אלברשטיין עם אביהו מדינה, היוצר הבולט ביותר בזמר הישראלי המיזרחי. הוא כתב את השירים: תן לזמן ללכת, הפרח בגני ועוד.

אביהו אמר, בשיחה, כי הגטו של המוסיקה המיזרחית לא בוטל, אלא רק הורחב. יש היום, אמר, יותר שעות של מוסיקה מיזרחית, אך היא עדיין לא השתלבה במוסיקה הכללית.

„אותם האנשים שלא אהבו את המוסיקה המיזרחית קודם לכן נשארו במקומם כקובעי המדיניות, והם עדיין לא אוהבים את המוסיקה הזאת. הם רק עוסקים בה יותר שעות, כי אין להם ברירה."

נוסעים צפונה

גלי־צה"ל יוצאים בשבועות הקרובים בשני מיבצעים סיפורות חדשים.

הראשון יהיה סיפור החודש, במיבצע משותף לגלי־צה"ל ולידיעות־אחרונות. מפיקי סיפור החודש פנו ל־20 ידועי־שם, וביקשו מכל אחד מהם לכתוב סיפור קצר מיוחד לקריאה ברדיו. אחת לחודש, בשבת, ייקרא במשך רבע שעה אחד הסיפורים הקצרים.

המיבצע השני יהיה שבועי. מפקד גלי־צה"ל, **נחמן שי**, פנה לסופר הצעיר איתמר לוי וביקש ממנו לכתוב רומאן מיוחד לרדיו. לוי כתב רומאן בשם קו 841 סעפונה. 841 הוא מיספרו של האוטובוס הנוסע מתל־אביב לקריית־שמונה.

לרומאן הרדיופוני 52 פרקים, שישודרו כל

מלחין מדינה
מי ששנא שונא

שבת אחר־הצהריים, במשך רבע שעה. בכל פרק יהיה סיפור של אחד הנוסעים צפונה.

חזרה לאילת

אחרי חול־המועד פסח, שבו שידרה התחנה הצבאית מאילת, חוזרים **ארז טל** ושדרי גלי צה"ל לעיר הדרומית.

הפעם יימשכו השידורים שבוע שלם, החל ב־17 באוקטובר, במשך השבוע של חול־המועד סוכות.

השידורים מיועדים לעשרות אלפי הנופשים שצפויים באילת בתקופת סוכות, וגם לאילתיים עצמם.

שדרי גלי צה"ל ישדרו 12 שעות ביממה, כשחלק משעות אלה יהיה שידור בלעדי מקומי, למאזינים באילת בלבד, כשבשאר הארץ ישודרו התוכניות הרגילות של גלי צה"ל.

(המשך מעמוד 8)

60.7 אחוזים על המאבק המזויין, 20.2 על העמידה האיתנה, 7.3 על יוזמה דיפלומטית ורק 1.2 על מרי אזרחי. 0.1 הם בעד הדרישה לזכות־הבחירה לכנסת, ו־0.5 בעד זכות־הבחירה לפרלמנט הירדני.

תוצאות אלה הם פרי המדיניות הישראלית ב־19 השנים האחרונות. הם גרמו לכך שהרוב העצום של תושבי השטחים הכבושים אינו מאמין עוד שיש טעם במאבק מדיני, אינו מאמין כי ישראל מוכנה לפיתרון כלשהו, המספק את מאוויי הפלסטינים. מתוך יאוש הוא מגיע מבחינה אידיאולוגית לקנאות איסלאמית, ומבחינה מעשית למאבק המזויין — טרור, בשפת ישראל.

יתכן כי התוצאה הזאת מובנת יותר לאור התשובה המדהימה לשאלה: **„איזה מן הדברים הבאים קרו למישהו במישפחה המיידית שלך?"** התשובות: 47.5 אחוזים — מעצר פוליטי, 50.7 אחוזים — הכאות, התעללות גופנית ואיומים מפי שילטונות הכיבוש הישראליים, 55.7 אחוזים — התעללות

המלך חוסיין
לא רוצים

ועלבונות ישירים במחסומים ישראליים, 22.8 — הפקעת רכוש או אדמות, 34.1 — איסור נסיעות לחו"ל, 74.2 — עוצר, 17.6 — הריסת בתים או אטימתם, 15.7 — גירוש או מעצר־עיר, 37.6 — קנסות מטעם בתי־דין צבאיים והתעללות ישירה אחרת. רק 6.3 אחוזים אומרים שלא עברו אף אחד מאלה.

התשובה תבוא בהפתעה גמורה לרוב רובם של הישראליים, השומעים על מעשים כאלה מדי פעם, אך שאין להם מושג על מימדי התופעה.

העובדה כי במחצית המישפחות בגדה יש לפחות אדם אחד שנעצר מסיבה פוליטית ידועה למי שבקי בענייני הגדה והרצועה, אך לא לציבור הישראלי הרחב. אין זה החריג, אלא הכלל לרוב העצום של צעירי הגדה.

לגבי ישראל, מאמינים 44.3 כי מאיר כהנא מייצג את הרגשות העמוקים של רוב הישראלים, אך 52.2 אינם סבורים כך. 9.9 מאמינים כי „פחות מחצי" מן הישראלים תומכים בהקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל, 33.7 סבורים ש„פחות מזה", ו־22.2 „יותר מזה".

84.5 אחוזים סבורים כי בחמש השנים האחרונות השתנו התנאים בגדה וברצועה לרעה, ורק 2.1 סבורים כי השתפרו.

הניתוח הכללי של הנתונים: בעלי ההשכלה הגבוהה וההכנסה הגבוהה הם קיצוניים יותר מאשר בעלי ההשכלה וההכנסה הנמוכה.

ערפאת המתון

מסקנות שניתן להסיק מתמונה זו הן, בין השאר:

● **יאסר ערפאת מייצג כיום את הפיתרון המתון ביותר שיש לו אחיזה בציבור הפלסטיני. כל שאר הפיתרונות והכוחות הם קיצוניים יותר.**

● האופציה הירדנית היא בדיחה.

● **הקנאות האיסלאמית היא עתה המתחרה הרציינית היחידה של אש"ף, ויתכן שהיא בעלייה. (אין סקרים קודמים המאפשרים השוואה). קנאות זו שוללת את עצם קיומה של ישראל, ולא תיתכן עימה שום פשרה או הידברות.**

התמיכה בערפאת האיש רבה מאוד, והתמיכה באש"ף כמעט מוחלטת, אך אין תמיכה כזאת בקו של ערפאת. הדבר נובע, בלי ספק, מדעתם של רוב הפלסטינים שהקו המתון של ערפאת לא הביא לשום הישגים, וכי ככל שהפלסטינים נעשו מתונים יותר, נעשתה ישראל קשוחה יותר.

● **הרוב העצום מצדיק פעולות אלימות, ויש לצפות לעליה של מיספר הפיגועים. ככל שיגבר היאוש מפיתרון מדיני.**

זעקתם של סנה, מילסון ושות', המשרתים את המדיניות שהביאה לתוצאות אלה, נשמעת כזעקת אותו יתום.